

Dosarul nr.2ra-917/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani – O. Cernei,

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Minicuna, V. Sîrbu, V. Mihaila,

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tatiana Vieru,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Elena Carp, reprezentată de către avocatul Igor Trofimov,

în cauza civilă la acțiunea Elenei Carp împotriva Bibliotecii Naționale a Republicii Moldova cu privire la constatarea ilegalității refuzului de a oferi un răspuns la cererea prealabilă, nesoluționarea în termen a cererii, considerarea operării schimbării programului de lucru ca modificare a contractului de muncă, considerarea nulității modificării programului de muncă, repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 20 septembrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de către Elena Carp, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din data de 11 aprilie 2017,

C O N S T A T Ă :

Elena Carp în data de 25 mai 2016 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, cu concretizările ulterioare, împotriva Bibliotecii Naționale, prin care a solicitat constatarea ilegalității refuzului de a oferi răspuns la cererea prealabilă din 06 aprilie 2016, nesoluționării în termen a cererii prealabile, considerarea drept modificare a contractului de muncă a reclamantei prin operarea schimbărilor în programul de muncă prin stabilirea zilei de vineri drept zi de odihnă, iar celor de sâmbătă și duminică drept zile de lucru, a considera nulă modificarea programului de muncă fără acordul reclamantei și a obliga pârâtul la repararea prejudiciului moral în mărime simbolică de 100 lei ca urmare a nesoluționării în termen a cererii prealabile (f.d.4-5,13-16).

În motivarea acțiunii a invocat că la 06 aprilie 2016 reclamanta, în calitate sa de angajată a Bibliotecii Naționale, s-a adresat către angajator cu o cerere privind oferirea explicațiilor asupra modificării programului de muncă și stabilirea zilei de vineri drept zi de odihnă, iar celor de sâmbătă și duminică drept zile de lucru, invocând că la 04 aprilie 2016 în mod verbal i s-a comunicat că urmează să nu se prezinte la serviciu în ziua de vineri, iar în schimb este obligată să se prezinte în zilele de sâmbătă și duminică.

Invocă că noul grafic de muncă nu a fost aprobat printr-un ordin scris al directorului bibliotecii.

Contractul individual de muncă nu poate fi modificat decât printr-un acord suplimentar semnat de părți. La caz, aceasta nu și-a dat acordul la modificarea contractului de muncă prin stabilirea zilei de vineri zi de odihnă, iar zilelor de sâmbătă și duminică zile lucrătoare.

Invocă legislația muncii, care stabilește că în cazul în care repausul simultan în zilele de sâmbătă și duminică ar prejudicia interesul public sau compromite funcționarea normală a unității, acest repaus poate fi acordat și în alte zile, stabilite prin contractul colectiv de muncă sau prin regulament intern, cu condiția ca una din zile să fie duminica, or, salariații să beneficieze de două zile libere în cursul săptămânii cu un spor la salariu.

În opinia reclamantei indicațiile angajatorului privind schimbarea graficului de muncă fără vreun ordin în acest sens, fără acordul reclamantei ca angajată și fără ca contractul colectiv de muncă să prevadă acest fapt reprezintă o încălcare gravă a legislației muncii și dreptului angajatului la odihnă.

Mai invocă reclamanta că pârâtul i-a încălcat dreptul la oferirea informației veridice la cererea sa, prin care a solicitat adoptarea unei atitudini corespunzătoare și informarea despre rezultatele examinării cererii.

Indică că la 09 septembrie 2016, după adresarea în instanța de judecată Biblioteca Națională i-a oferit răspuns, prin care i-a comunicat că contractul individual de muncă nu a fost modificat, iar programul de muncă a fost stabilit pentru toți angajații prin ordinul nr. 52 din 28 septembrie 2015, care a fost menținut de către instanțele de judecată.

Din punctul de vedere a reclamantei angajatorul a modificat contractul individual de muncă fără acordul acesteia, adică în mod unilateral.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 11 aprilie 2017 s-a respins acțiunea, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 92, 98-104)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 20 septembrie 2017 a respins apelul declarat de Elena Carp, a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din data de 11 aprilie 2017. (f.d. 128, 129-142)

Împotriva deciziei instanței de apel, la 13 martie 2018 a înaintat recurs Elena Carp, reprezentată de către avocatul Igor Trofimov, prin care a indicat dezacordul cu soluțiile adoptate de către instanțele de judecată, indicând neaplicarea normelor legale, care în opinia recurenteii a avut drept efect adoptarea unei decizii greșite.

La 15 mai 2018 Biblioteca Națională prin intermediul reprezentantului Victor Dumneanu a depus referință la cererea de recurs înaintată de către Elena Carp, prin care a solicitat respingerea ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la data de 20 septembrie 2017, expediată în adresa participanților la proces la data de 21 septembrie 2017, potrivit înscrierii de pe coperta dosarului rezultă că avocatul recurenteii la data de 17 ianuarie 2018 a recepționat copia deciziei contestate.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de către Elena Carp, reprezentată de către avocatul Igor Trofimov, la data de 13 martie 2018 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Elena Carp, reprezentată de către avocatul Igor Trofimov este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432, alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Elena Carp, reprezentată de către avocatul Igor Trofimov asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenței la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurența și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Elena Carp, reprezentată de către avocatul Igor Trofimov inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul, declarat de către Elena Carp, reprezentată de către avocatul Igor Trofimov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas